

mand kan have Ret heri, men jeg vil ligesom den foregaaende Taler vende Sagen om og sige, at de Herrer Embedsmænd heller ikke kunne indsee, hvad Lægmand kunne leve for og leve godt for; thi der er ikke mangen en Lægmand, der har saa rundelige Indtægter, som Embedsmænd i Almindelighed have. Den høitærede Finantsminister talte om Lønninger paa over 3,000 Rd. Lad os tage en Embedsmand, hvis Lønning ligger mellem 1,200 Rd. og 3,000 Rd., jeg vil til Ex. sige, at han har 2,100 Rd., saa vil han ifølge Lovforslaget, som det foreligger, naar han affædiges med det Halve af sin Løn, faae en Pension af 1,050 Rd., hvorimod han efter mit Forslag vilde blive affædiget med 900 Rd. i Pension. Naar han fik fuld Pension, vilde han efter mit Forslag faae 1,200 Rd. og efter Lovforslaget 1,400 Rd.; men jeg troer rigtig nok, at man kan sige, at en Mand, der affædiges med en Pension af 1,200 Rd., ja selv med en Pension af 900 Rd., kan leve og leve godt deraf. Jeg antager nemlig, at en pensioneret Embedsmand maa kunne leve omtrent som Størstedelen af Gaardmandsklassen paa Landet. Denne Stilling er jo roest for at være saa meget indbringende, men jeg troer dog ikke, at der er saa grumme mange Gaardmænd, der have over 900 Rd. at leve af, og saa maae de dog alligevel arbeide med deres fulde Kraft og Capital; men der fordres ingen Capital til at blive Embedsmand. Jeg skal imidlertid tilføie, at jeg skal være villig til at gaae ind paa saadanne Uendringer og skal selv stille saadanne som de af den ærede foregaaende Taler omtalte. Jeg har allerede tidligere udtalt, hvad jeg villig skal indromme, at mit Forslag rammer de lavere Lønninger lidt haardt, idet det kun vil blive 700, à 800 Rd. for Folk, der have tjent paa 1,500 à 1,800 Rd.; naar man derimod kommer op til de høiere Lønninger, saa troer jeg, at mit Forslag vil give en passende Alderdomsforsørgelse; thi jeg fastholder, som allerede tidligere udtalt, den Tanke, at det er en Alderdomsforsørgelse; vi kunne kalde det Efterløn, eller hvad vi ville, men Hensigten er jo at forskaffe Embedsmændene et forgytt Liv i deres Alderdom. Vi kunne ikke

tage Hensyn til, at han har en heel Familie af vorne Børn, som ikke kunne ernære sig selv, at forsørge; thi disse kunne og maae see at bryde sig en Vej, naar Embedsmanden er saa gammel, at han maa affædiges paa Grund af Alderdom og Svagelighed.

Nasmussen: Eigesaa længe som der har været Tale om Lønningerne til Embedsmænd og om Pensioner til disse, har der ogsaa altid været en Kløft mellem de Anstuelser, som i saa Henseende kom frem, idet det altid har vist sig, at de Nydende stode paa en og de Ydende paa en anden Side. Om dette nu kommer af, at den ene ikke kan sætte sig ind i den Andens Stilling, det troster jeg mig ikke til at sige, men vist er det, at Forholdet stiller sig saaledes. Naar vi, der befinde os paa Ydernes Standpunkt, fra dette betragte Embedsstillingen i det Hele og den med samme følgende Pensionsret, saa er det ganske vist, at vi maae være af den Mening, at der kun er faa af Yderne, som kunne komme i en saa behagelig og i en saa god materiel Stilling som den, hvori Embedsmanden kommer, naar han opnaaer kongelig Ansættelse. Vi vide jo Allesammen, hvor sikker Indtægten er for den, der har opnaaet et kongeligt Embed, og vi vide ligeledes, hvor sikker hans Pension er. Der hører jo ligesom en Forbrydelse til, for at han skal tabe Pensionen. Jeg har altid været af den, der have været imod vort hele Pensionsvæsen, og jeg har aldrig kunnet komme til andet Resultat, end at det havde været rigtigere, at Embedsmændene kun havde faaet deres Lønninger, saa at de, naar de fik deres Afsted, fordi de ikke længer kunde bestride deres Embeder, havde maattet leve af, hvad de havde kunnet lægge tilside. Enhver Mand udenfor Embedsklassen, som bestemmer sig til, hvilken Stilling han vil indtage i Livet, er jo henviist til selv at sørge for sit Udkomme baade i yngre og gamle Dage, og jeg skulde tage meget feil, om dette ikke netop er en Spore for Folk. Jeg er vis paa, at dette har den Indflydelse paa de Allerfleste, at de føie et mere sundt og oeconomick Liv hele deres Levetid igjennem, end de gjøre, som uden Anstrængelse have deres visse Indtægter, og som derhos